

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

For at tage det sidste først: Nej, det mener jeg ikke. At vi udleverer til de nordiske lande hænger jo netop sammen med, at de nordiske lande har en nogenlunde fælles retskultur, så det er helt i samklang med den tankegang, jeg prøvede at give udtryk for: at et sprog ikke bare er en eller anden kode, der kan oversættes. Et sprog er et begrebsunivers, og det begrebsunivers har vi i meget høj grad til fælles med de andre nordiske lande.

Så er jeg glad for, at hr. Frank Jensen giver mig en ny lejlighed til at besvare det spørgsmål, jeg ikke fik besvaret. Hr. Frank Jensen gav et eksempel, som ikke behøver være tænkt, hvor den ene slipper væk og den anden bliver pågrebet, og hvad så? Der er jo så en kolossal ulighed i deres vilkår? Ja, det er fuldstændig rigtigt. Sådan er tilværelsen nemlig fuld af uligheder og tilfældigheder. Sådan er livet. Den enes skæbne former sig anderledes end den andens, og den ulighed kan man ikke udjævne ved at vedtage love i Folketinget.

Kl. 16.00

Men det, der er katastrofalt, er, at den danske stat så at sige svigter sine egne børn ved at udlevere danske statsborgere. Spørgsmålet er, om det er værst for de pågældende selv, eller om det er værst for os, som sidder og lægger navn til en sådan skændsel.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

Jeg har meget stor forståelse for de principielle overvejelser, flere har gjort sig i denne sag, for det er selvfølgelig, som flere har været inde på, en alvorlig ting og noget, der kræver nøje overvejelse, når vi begynder at liberalisere mulighederne for at udlevere danske statsborgere til andre lande. Jeg har fuld forståelse for, at det er en sag, der skal overvejes meget nøje, og jeg synes også, at behandlingen af sagen har været præget af stor seriøsitet og af mange gode spørgsmål og svar.

Men når det hele skal gøres op, synes jeg, at man kan se et mønster, hvor der er nogle af os, herunder Det Konservative Folkeparti, som mener, at vi må tage konsekvensen af, at vi nu engang befinder os i en verden, hvor grænser ikke har den samme betydning, som grænser har haft. Vi rejser mere, vi handler mere på kryds og

tværs af grænserne, og der er i det hele taget en helt anden interaktion over grænserne, end der tidligere har været. Vi lever i en globaliseret verden, og ikke mindst i Europa har vi jo brudt grænserne ned og høster kolossalt mange fordele af det.

Den konsekvens, vi bare må tage af det, er altså, at en af ulemperne er, at forbryderne også bevæger sig på kryds og tværs af grænserne i langt større udstrækning, end de gjorde før, og det må give anledning til, at vi overvejer, hvordan vi skal reagere på det. Det kan vi gøre på mange måder. Vi gør det bl.a. ved at styrke politisamarbejdet i EU, men vi gør det altså også ved i denne sammenhæng at gennemføre den europæiske arrestordre, så de europæiske lande betydelig lettere kan udlevere forbrydere eller personer, som er mistænkt for forbrydelser, til hinanden.

Når vi nu er kommet igennem spørgsmål og svar, har jeg egentlig ikke de store betænkeligheder ved det. Jeg synes egentlig, vi har fået en meget god afklaring af tingene, og derfor mener jeg også, at vi trygt kan vedtage den europæiske arrestordre.

Hr. Frank Jensen var inde på – og det er jeg meget enig med ham i – at danske statsborgere i forvejen må se i øjnene, at hvis de begår forbrydelser eller bliver mistænkt for forbrydelser i et andet land, mens de opholder sig i det pågældende land, skal de altså gennem en retshandling i det pågældende land og må finde sig i det retssystem, der nu engang er i det land. Den eneste forskel i forhold til nu bliver, at hvis det er lykkedes for de pågældende personer at komme i dette tilfælde til Danmark, leverer vi dem tilbage til det land, hvor forbrydelsen er begået, eller hvor de i hvert fald er mistænkt for at have begået den, og så må de gennem en retssag i det pågældende land. Men det er jo ikke sådan, at det i forvejen var utænkeligt, at de kunne komme ud for at skulle gennem en retssag i et andet europæisk land, og det er vel heller ikke så slem. Det er altså civiliserede europæiske lande, vi har med at gøre; det er lande, hvor man respekterer menneskerettighederne, og derfor er det ikke en ulykke, at danske statsborgere kan komme ud for at skulle gennem en retssag i et andet europæisk land.

Jeg mener altså, at vi roligt kan stemme for dette forslag. Jeg mener, det vil være en forbedring af retssikkerheden i Europa, og at det vil forbedre effektiviteten, når det gælder om at bekæmpe forbrydelser og pågribe forbrydere. At retsforfølge forbrydere håndterer vi gennem